

פניו או גבו מופנים אליו ואמ' גם הוא רואה אותה. לא תהיה
זו אמת אם אומר שלא פחדתי, אבל הגאות העצמית וה-
הרגשה שאני יכולה וצריכה להתגבר על כל מכשול — לא
הניחו לי לסתות ולהזור הביתה. המשכתי לתלוש ולבלוש
אחר הזמות שנראית מפניה ראשה ימינה או שמאלה. כ-
עבור זמן מה, שנראה לי רב מאד, עלה והתעופפה מتوز
הדמות צפור גודלה. היה זה נץ או עוף גדול אחר בעל נוצות
שחורות ולבנות שישב על סלע בשדה. מרוחק ובשעת בוקר
מוקדמת וערפילית — נראה היה לי אדם.
כך קיבלתי אישור לעמדתי המוחלט שיש להתגבר על
פחדים בכל מקרה ובכל תנאי.

אך נחזר אל הגורן ואל הסוסים.
שבשות, בשעות הבוקר המוקדמות, היתי מובילה את
הסוסים אל המעיין, דלי וمبرשת بيدي, רוחצת אותם למשיעי
ואל הגורן למלא קרسم שבולת-שועל. נהניתי ממראם הנקי
ומבריק של הסוסים. והסוסים — גם הם נהנו מרוחיצה
שבתיית זו, שאחריה באה מנוחה של יום תמים ברובו ליד
ערמת השבולת-שועל.

הארכתי בתיאור עבודות האסיף ואפ-על-פי-כן לא סיפרתי
גם מקצת מן המקצת מכל מה שזכיר לי והיה חביב עלי
באותה תקופה נפלאה.

היתי הנערה היחידה מכל בנות המושבה שעבדתי בשדה
ובגורן. החל מחודש שבט, עונת היישוב ועד חשוון גמר
האסיף, לא הייתה בבית פרט לשבותות וחגים. ואם גם "הדי-
בקטי" לעצמי את הכינוי "עווזרת" — זה לא היה בדיקوك כך.
עבדתי יד ביד עם יהודה בכל עבודה שהיא ולעתים גם